

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola III. Gregorii Papae IX. Ad Romanum Francorum Legatum. De
persecutionibus ecclesiae per Fridericum II. imperatorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

efte deficiens, in descriptæ excommunicationis laqueum
 vltroneus se ingessit; excommunicatum, quamquam inui-
 ti, publice nuntiamus, & mandamus ab omnibus arctius
 euitari; contra ipsum, si contumacia eius exegerit, grauius
 processuri. Confidimus tamen adhuc in pii Patris clemen-
 tia qui neminem vult perire, quod oculi mentis caligantes,
 hoc ecclesiastico delibuti collyrio, si non fuerit animo re-
 bellis, lumine poterunt illustrari; vt suam aspiciat nudi-
 tatem, & ignominiam suam, quam incurrit, auertat: sic-
 que recurat ad medicum, & ad matrem ecclesiam re-
 uertatur, per humilitatem debitam, & satisfactionem
 congruam, salutis remedia recepturus. Non enim eius
 salutem in Domino affectamus interire, quem olim sin-
 cere dileximus in minori etiam officio constituti. Data
 Laterani, pontificatus nostri anno secundo.

EPISTOLA III.

GREGORII PAPÆ IX.

AD ROMANVM FRANCORVM

LEGATVM.

De persecutionibus ecclesiæ per Fridericum II.
 imperatorem.

Gregorius episcopus Romano Francorum legato salutem, &c.

ATTENDE quæsumus, & vide, si est dolor sicut dolor
 noster, quia filium quem nutriuit ecclesia Romana
 & exaltauit, sperans eum propugnatorem habere contra
 perfidas nationes, ecce nunc persecutorem sentit imma-
 nem, & hostem validum experitur. Et ne taceamus atro-
 ces iniurias & iacturas enormes, quibus Fridericus dictus
 imperator ecclesiam & personas ecclesiasticas damnabi-
 liter hætenus flagellauit, patrimonium apostolicæ sedis
 per Saracenos & alios impugnat: &, quod detestabilis
 est, cum Soldano & aliis Saracenis nefandis contrahens
 pactiones; illis fauorem, Christianis odium exhibet mani-
 festum, ad exterminandas domos hospiales & fratrum mi-
 litia templi; per quas reliquæ terræ sanctæ hætenus sunt
 obseruata, impie annullando. De mandato enim illius in-
 ter Saracenos & Christianos, fide fracta treugarum, cum

Saracenis domorum prædictarum hostiliter inquietans; occisis & captis quamplurimis cum prædas plures abduxissent, templarii ex hoc moti insurrexerunt contra ipsos; & cum prædas abstulissent ad valorem sex millium marcarum, Thomas comes Atterarum, imperatoris baiulus, illis redeuntibus, furibūdus & currens, eamdem prædam, ipsis non audentibus, iuxta ordinis sui instituta, manum armatam contra Christianos erigere, abstulit violenter, & reddidit Saracenis: præter quædam, quæ idem Thomas sibi dicitur retentasse. Quod si Saraceni prædam auferant Christianis, dictus Thomas non solum ad recuperationem eius intendit, sed nec patitur vt Christiani prædam auferant aliquando Saracenis. Quare factum est, vt illi ex hoc violentiores effecti, nostros audacter impugnent: & nostri proditoris formidantes minus audeant refragari. Et sic effusio sanguinis Christiani nonnunquam in imperatoris damnabile lucrum cedit. Adhuc autem Thomas prædictus, vel potius imperator per ipsum, prædictas domos immanius persequens; ipsas domibus & possessionibus quas habebant vi arctiori per violentiam spoliavit; eosque priuilegiis apostolicæ sedis priuare contendens, & imperiali subiicere iurisdictioni nititur, in manifestam subuersionem ecclesiasticæ libertatis. Centum Sclauos etiam, quos domus hospitalis & templi habebant in Sicilia & Apulia, colligi faciens, eos reddidit Saracenis: nulla exinde recompensatione facta domibus supra dictis. Et sic seruis Christi seruos præfert Machometi; vt ex præmissis ostenditur euidenter. Adhuc pro certo scias, quod licet dictus imperator cum paucis militibus mare dicitur intrasse; contra patrimonium ecclesiæ magnum exercitum Christianorum & Saracenorū multitudinem destinauit; vt de obseruatione fidei & malignitate constet, omnibusque manifestum exhibeat argumentum. Vnde, inquam, firmam spem fiduciamque habemus in illo, qui ecclesiam suam supra fidei petram stabiliens, quantumcumque irruant venti, & inundent flumina, ipsam tamen non permittet euerti, vel naufragari. Dum itaque videmus cum in subuersione fidei Christianæ ita nequiter machinantem, ita impie sæuientem, posse extremum periculum formidare. Sed quantumcumque

impii prolongetur iniquitas, nunquam tamen in sua poterit prauitate præualere, sed in ea potius euanescet. Cum igitur ex officio, licet indignis nobis iniuncto, providere cogimur ne minister Machometi in Christi ministros diutius valeat defæuire, sed fæuiens potius confundatur, & gloria Christiani nominis exaltetur; dilectioni tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus, quatenus per terram legationis tuæ hæc solenniter prædices Christi fidelibus, vt pro statu fidei, & religionis obseruantia, stent ex animo tamquam prosequentes singuli proprium interesse, ac salutaribus monitis effectibus eos & exhortationibus inducere non postponas.

Datum Laterani Nonis Augusti pontificatus nostri anno secundo.

EPISTOLA IV.

GREGORII PAPÆ IX.

AD ELIENSEM ET LONDINENSEM EPISCOPOS.

De electione abbatis sancti Albani.

*Gregorius episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus
Eliensi & Londinensi episcopis salutem & apostolicam
benedictionem.*

MONASTERIO sancti Albani Lincolniensis diocesis, quod ad Romanam ecclesiam nullo medio pertinet, abbatis solatio destituto, dilecti filii prior & conuentus ipsius monasterii, sicut accepimus, requisiti prius, sicut moris est, assensu regio & obtento, vocatis omnibus qui debuerunt, voluerunt, & potuerunt commode interesse, de abbatis futuri substitutione tractantes, post diuersos tractatus, quibusdam de collegio eligendi ei abbatem, potestatem plenariam vnanimiter contulerunt. Iidem vero electores, Deum habentes præ oculis, collatione super hoc & deliberatione habita diligenti, & Spiritus sancti gratia inuocata, dilectum filium fratrem Ioannem de Hertford, eiusdem monasterii monachum, virum, vt asserunt, prouidum & discretum, ac in spiritualibus & temporalibus circumspexitum, & cum eis a puero laudabiliter conuersatum, in abba-